

[J. S. Foget.]

Side. Men det er jo modsat Socialdemokratiets Program, hvorefter man vil beskytte den arbejdende og den producerende Del af Befolkningen. Tværtimod, man lammer Arbejdet ved at lamme Omsætningen, man skaber større Arbejdsløshed og derigennem stigende offentlige Udgifter. Jeg vilde ikke have noget imod, at man gennemførte en haardhændet Beskatning paa visse af de foreslaaede Varer, nemlig paa Varer, der kan betragtes som rene Luksusvarer. Men en lang Række af de foreslaaede Varer er absolutte Nødvendighedsartikler, og herigennem rammer man rig og fattig lige haardt. Man taler om, at man vil modvirke Inflationen, men man tvinger selve Prisniveauet i Vejret og skaber derigennem de inflatoriske Virkninger. Man efterlever den gamle Molbohistorie, hvor 4 Molboer bærer en femte ind i Kornet for at jage Storken bort.

Jeg skal forskaane Tingets Medlemmer for en Gennemgang af de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget; den vilde paa det nuværende Tidspunkt være nytteløs. Det har været mit Ønske at fremføre mit Partis principielle Stilling til Lovforslaget. Jeg har ikke ønsket at øve nogen god Kritik og har derfor fremsat, hvad jeg kunde tænke mig i Stedet.

Jeg agter at stemme imod, naar dette Lovforslag i Aften skal gennemføres ved tredie Behandling.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes havde en lille Tak til mig i Anledning af, at den Tale, som jeg holdt ved Lovforslagets Fremsettelse i Folketinget, var blevet omdelt straks efter Fremsettelsen. Jeg synes nu, at det ærede Medlem ogsaa godt kunde takke mig for en anden Ting, som er af mere væsentlig Betydning, nemlig den, at der gennem det foreliggende Forslag tilvejebringes et Beløb af 42—45 Mill. Kr., eller hvor meget det nu bliver, til Landbruget i de kommende 7 Maaneder. Det var da maaske ogsaa en lille Tak værd, selv om det ærede Medlems Parti ikke vil være med til at tage Ansvaret for den her foreslaaede Skatteudskrivning.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes sagde, at nu kommer Restaurationsskatten igen. Nej, det gør den ikke. Det, der sker i denne Omgang, er, at Omsætningsafgiften paa

stærke Drikke i Restauranter og hos Detailhandlere forhøjes, men den almindelige Restaurationsskat, der ogsaa omfattede Madvarer, har vi ikke faaet denne Gang.

Det ærede Medlem fandt det urimeligt, at man foretog Butikslukning, naar en Beskatning som denne skulde gennemføres. Jeg gad nok vide, hvorledes det overhovedet skulde være muligt at gennemføre de Skatteregler, der her er Tale om over for Omsætningen, uden at man lukkede Butikkerne, saa længe Forhandlingerne her staaar paa; ellers vilde jo en meget væsentlig Del af det, som man, i alt Fald i den første Tid, skulde have Skat af, forsvinde ud af Forbruget.

Det ærede Medlem Hr. Lange gjorde nogle Bemærkninger om de Kontrolforanstaltninger, som en Lovgivning som denne medfører. Jeg erkender, at det er betydelige Kontrolforanstaltninger, det vil komme til at dreje sig om. Paa den anden Side haaber jeg, det kan lykkes at gennemføre disse Kontrolforanstaltninger paa en hensynsfuld Maade, saa hensynsfuldt, som det nu engang er muligt, naar man samtidig skal opnaa den Sikkerhed, som man maa have for Gennemførelsen af en saadan Beskatning. Men jeg tror ikke, at det vilde blive synderlig lettere at administrere Ordningen, om man var gaaet ind paa en langt mere udvidet Omsætningsafgift end den her foreslaaede, hvis man ikke vilde gaa helt til Bunds, det vil sige tage alle Fødemidler med, saaledes som man har gjort det i Norge.

Det ærede Medlem fremdrog Spørgsmaalet om Sandpapir. Jeg tør ikke paa staaende Fod svare paa dette Problem. Det er sikkert nok et tungt Papir, paa hvilket en Vægtafgift kan virke stærkt. Men der er jo, som det ærede Medlem ogsaa selv nævnte, Bestemmelsen i § 42, der muliggør at tage Hensyn til specielle Forhold, og jeg vil gaa ud fra, at der gennem denne Bestemmelse kan reguleres paa dette Forhold, hvis det skulde vise sig paatrængende.

Jeg skal i øvrigt ikke paa det Tidspunkt, vi nu befinder os paa, gaa ind paa en mere almindelig Debat om Lovforslagets Formaal og Virkninger.

Lovforslaget har jo for det første det Formaal at søge tilvejebragt de Penge, som det nu er nødvendigt at fremskaffe, ad Skattevejen, saaledes at man undgaar Laanevejen, hvad der enten vilde betyde en inflatorisk Bevægelse eller ogsaa et Indgreb i Markedet, der i Øjeblikket sikkert vilde være meget tyngende. Ved at gaa Skattevejen opnaar man dernæst i nogen